

15 Μαΐου, 1992

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΛΕΝΗ ΚΕΝΤΑ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 848/90).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Σχέδια Υπηρεσίας — Η ερμηνεία και εφαρμογή τους ανάγονται στη διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος οργάνου — Ρόλος του αναθεωρητικού Δικαστηρίου.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Τα τρία θεσμικά κριτήρια — 5
Δυνατότητα απόδοσης μεγαλύτερης σημασίας σε ένα κριτήριο παρά σε άλλο, από το διορίζον όργανο — Το Άρθρο 44(2) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1967 (Ν.33/67) δεν αποδίδει σε οποιοδήποτε κριτήριο μεγαλύτερη σπουδαιότητα έναντι των 10
υπολοίπων — Η αξία πρέπει να έχει τη μεγαλύτερη βαρύτητα.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Έκδηλη 15
υπεροχή με βάση την αρχαιότητα (*Andreas Georghiou & Others v. E.S.C.*) — Επαρκείς λόγοι για τυχόν παραγνώριση ουσιαώδους αρχαιότητας υποψηφίου.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Έκδηλη Υπεροχή — Δεν 20
απαιτείται να διαπιστώσει, αποδεδειγμένα, το διορίζον όργανο την έκδηλη υπεροχή του επιλεγέντα αλλά ο αιτητής στην προσφυγή ανατροπής της επιλογής υποχρεούται να αποδείξει δική του έκδηλη υπεροχή ώστε να θεωρηθεί ότι το διοικητικό όργανο υπερέβη τα ακραία όρια της διακριτικής του εξουσίας.

Η αιτήτρια επεξήγησε με την προσφυγή την ακύρωση της 25
προαγωγής του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Ανώτερης

Στενογράφου.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

5

1. Η Επιτροπή, όπως φαίνεται και από το πρακτικό της επίδικης απόφασης, ανέλυσε λεπτομερειακά τους λόγους της απόκλισής της από τις συστάσεις του Διευθυντή και παράθεσε ολόκληρο το σκεπτικό που οδήγησε την πλειοψηφία των μελών στη μη υιοθέτησή της, ικανοποιώντας έτσι τις νομολογιακές αρχές επί του θέματος.

10

Επιπρόσθετα, παράθεσε με σαφήνεια και ακρίβεια τη μεθοδολογία, ερμηνείας της Σημείωσης (4) του Σχεδίου Υπηρεσίας, που αφορούσε την "προτίμηση".

15

2. Έχει επανειλημμένα νομολογηθεί πως, παρά το νομοθετικό χαρακτήρα και υπόσταση των σχεδίων υπηρεσίας, η ερμηνεία, καθώς και η εφαρμογή τους, ανάγονται στη διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος οργάνου. Κι' αυτό γιατί, όπως έχει αποφασιστεί, η ερμηνεία και εφαρμογή τους είναι συνυφασμένη με τη λειτουργία και τις ανάγκες της υπηρεσίας, στοιχεία που καθιστούν τα σχέδια υπηρεσίας αναπόσπαστο μέρος της διοικητικής λειτουργίας. Έχει επίσης νομολογηθεί πως, το Δικαστήριο δεν ερμηνεύει τα Σχέδια Υπηρεσίας, δεν επεμβαίνει στην ερμηνεία που δόθηκε από το αρμόδιο διοικητικό όργανο, ούτε και δίνει σ' αυτά διαφορετική ερμηνεία από εκείνη του αρμόδιου οργάνου, έστω και αν το Δικαστήριο έχει διαφορετική γνώμη. Εκείνο το οποίο το Δικαστήριο τούτο ελέγχει, είναι η υπέρβαση των ακραίων ορίων της ερμηνευτικής ευχέρειας της Επιτροπής και το κατά πόσον η ερμηνεία που δόθηκε ήταν εύλογα επιτρεπτή.

20

25

30

35

Υπό τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης, η ερμηνεία που έδωσε η Επιτροπή στη Σημείωση (4) του Σχεδίου Υπηρεσίας, ήταν εύλογα επιτρεπτή,

40

3. Σύμφωνα με τη νομολογία, τα τρία θεσμικά κριτήρια, αξία, προσόντα και αρχαιότητα, πρέπει να αξιολογούνται όλα μαζί και να δίδεται σ' οποιοδήποτε από αυτά τέτοια σημασία, όπως θα έκρινε ορθό το διορίζον όργανο, νοουμένου ότι ασκεί στα σωστά πλαίσια τη διακριτική του

ευχέρεια. Μπορεί, δηλαδή, το διοικητικό όργανο, στη σφαίρα άσκησης της διακριτικής του εξουσίας, αφού συσταθμίσει και τα τρία κριτήρια, να δώσει μεγαλύτερη σημασία σε ένα κριτήριο, παρά σε άλλο.

5

Η πρόνοια του Νόμου δεν αποδίδει σ' οποιοδήποτε από τα κριτήρια μεγαλύτερη σπουδαιότητα έναντι των υπολοίπων. Αντίθετη θέση θα ισοδυναμούσε με τροποποίηση του Άρθρου 44(2) του Ν. 33/67 όχι με νόμο, αλλά με δικαστική απόφαση. Η θέση βέβαια αυτή δεν είναι αντίθετη με την άποψη ότι η αξία πρέπει να έχει τη μεγαλύτερη βαρύτητα.

10

4. Το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν κατά 5 1/2 χρόνια αρχαιότερο της αιτήτριας, είχε καθόλη τη διάρκεια των ετών 1984- 1989 βαθμολογηθεί σαν "Εξαιρετη" και πληρούσε τα απαιτούμενα προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας.

15

Στην απόφαση *Andreas Georghiou & Others v. E.S.C.* αποφασίστηκε πως αρχαιότητα 4 ετών και 3 μηνών, των άλλων κριτηρίων περίπου ίσων, αποτελούσε έκδηλη υπεροχή.

20

Επίσης έχει νομολογηθεί πως, το διορίζον όργανο θα πρέπει να δίνει επαρκείς λόγους για τυχόν παραγνώριση ουσιαστικής αρχαιότητας ενός υποψηφίου, έναντι άλλου.

25

5. Είναι γνωστή αρχή πως όταν ένα διοικητικό όργανο, όπως η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας όταν επιλέγει ένα υποψήφιο σε σύγκριση με άλλους δεν είναι αναγκαίο για να δικαιολογήσει την απόφασή της να αποδείξει πως ο επιλεγείς υπερείχε έκδηλα των άλλων υποψηφίων.

30

Αντίθετα, το βάρος της έκδηλης υπεροχής βρίσκεται στους ώμους του αιτητή, ο οποίος πρέπει να αποδείξει το στοιχείο τούτο, ώστε να θεωρηθεί πως το διοικητικό όργανο υπερέβη τα ακραία όρια της διακριτικής του εξουσίας και να προκαλέσει την επέμβαση του Δικαστηρίου.

35

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

40

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Haris v. Republic (1989) 3(A) C.L.R. 147

Δημοκρατία ν. Παπαμιχαήλ (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 823

45

- Μουρτζής ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1615·*
Σταύρου ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1206·
- 5 *Der Parthogh ν. C.B.C. (1984) 3 C.L.R. 635·*
Christoudias ν. Republic (1985) 3 C.L.R. 513·
Frangoullides ν. P.S.C. (1985) 3 C.L.R. 1680·
- 10 *Χριστοφίδης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1367·*
Παρούτη ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2057·
- 15 *Κωνσταντινίδης ν. Ε.Δ.Υ. (1990) 3 Α.Α.Δ. 455·*
Georghiou ν. Republic (1976) 3 C.L.R. 74·
Ierides ν. Republic (1980) 3 C.L.R. 437·
- 20 *Republic ν. Zachariades (1980) 3 C.L.R. 852·*
Republic ν. Roussos (1987) 3 C.L.R. 1217·
- 25 *Στυλιανού ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 2025·*
Ioannides & Others ν. Republic (1989) 3(A) C.L.R. 278·
Menelaou ν. Republic (1969) 3 C.L.R. 36·
- 30 *Republic ν. Haris (1985) 3 C.L.R. 106·*
Georghiou & Others ν. E.S.C. (1985) 3 C.L.R. 2105·
- 35 *Partellides ν. P.S.C. (1969) 3 C.L.R. 480·*
Demosthenous ν. E.S.C. (1973) 3 C.L.R. 354·
Parpas & Others ν. Republic (1986) 3 C.L.R. 2297·
- 40 *Ευαγγελή και Άλλος ν. Ε.Δ.Υ. (1990) 3 Α.Α.Δ. 634·*
Papadopoulos ν. Republic (1982) 3 C.L.R. 1070·
- 45 *HadjiSavva ν. Republic (1982) 3 C.L.R. 76·*
Lewis ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1253·

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του καθ' ου η αίτηση, με την οποία προήγαγε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στη μόνιμη θέση Ανώτερης Στενογράφου, αντί της αιτήτριας. 5

A.Σ. Αγγελίδης, για την αιτήτρια.

*A. Παπασάββας, Ανώτερος Δικηγόρος της 10
Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.*

Cur.adv.vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή αυτή η αιτήτρια ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία: 15

"Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση του καθ' ου η αίτηση που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 14.9.90 με την οποία προήγαγε το ενδιαφ. πρόσωπο Μερόπη Χαμάλη στη μόνιμη θέση Ανώτερης Στενογράφου (Γενικό γραμματειακό προσωπικό, γενικές κατηγορίες προσωπικού) από τις 15.7.90 αντί και/ή στη θέση της αιτήτριας είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη 20
οποιοδήποτε έννομου αποτελέσματος." 25

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Οικονομικών με επιστολή του, ημερ. 16.10.89, ζήτησε από την Ε.Δ.Υ. την πλήρωση μιας κενής μόνιμης θέσης Ανώτερης Στενογράφου στο Γραμματειακό Προσωπικό. 30

Αφού ακολουθήθηκε η νενομισμένη διαδικασία, το θέμα επιλήφθηκε η αρμόδια Τμηματική Επιτροπή, η οποία σύστησε τέσσερις υποψήφιες, μεταξύ των οποίων την αιτήτρια και το ενδιαφερόμενο μέρος, κρίνοντας ότι αυτές υπερτερούσαν των υπολοίπων στο σύνολο των αντικειμενικών κριτηρίων και ειδικότερα για την αιτήτρια και το ενδιαφερόμενο μέρος για το λόγο ότι, σύμφωνα με τις τελευταίες εμπιστευτικές εκθέσεις, θεωρήθηκαν 40
εξαιρετες υπάλληλοι (Παράρτημα 4).

5 Στη συνεδρίασή της με ημερ. 8.6.90 (Παράρτημα 5), η Επιτροπή, αφού εξέτασε τα πορίσματα της Τμηματικής, αποφάσισε να εξετάσει το θέμα πλήρωσης της πιο πάνω θέσης σε μεταγενέστερη συνεδρίασή της, στην οποία να κληθεί να παραστεί και ο Διευθυντής της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού και όπως κατά την τελική εξέταση του θέματος ληφθούν υπόψη, επιπρόσθετα με τις συστηθείσες από την Τμηματική, άλλες τέσσερις υποψήφιος, λόγω των ψηλών εμπιστευτικών εκθέσεων και 10 της αρχαιότητάς τους.

15 Η Επιτροπή στη συνεδρίασή της με ημερ. 10.7.90 (Παράρτημα 6), άκουσε τις κρίσεις και συστάσεις του Διευθυντή της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού, ο οποίος ανέφερε τα εξής:

20 "Λαμβανομένων υπόψη των υποψήφιων που σύστησε η Τμηματική Επιτροπή καθώς και εκείνων που η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας αποφάσισε να ληφθούν υπόψη, συστήνει την Ελένη Κέντα. Ο λόγος είναι όχι τόσο η αρχαιότητα, όσο η διάταξη στη Σημείωση 4 του Σχεδίου Υπηρεσίας, σύμφωνα με την 25 οποία η προτίμηση θα δίδεται στις υπαλλήλους που ικανοποιούν την παράγραφο (3) των απαιτούμενων προσόντων ή τις Σημειώσεις 1 και 2, σε σύγκριση με τις υπαλλήλους που ικανοποιούν τη Σημείωση 3. Αυτήν τη διάταξη για προτίμηση ικανοποιούν δυο υποψήφιος, η 30 Ελένη Κέντα και η Αγάθη Στεφανίδου. Μεταξύ των δυο συστήνει την Ελένη Κέντα, διότι παρά το ότι υστερεί σε αρχαιότητα, τα προσόντα της είναι υπέρτερα από όλες τις άλλες υποψήφιος και η αξία της δεν υστερεί ουσιωδώς από άλλες υποψήφιος που προηγούνται σε αρχαιότητα. Από τον καιρό που αυτή διορίστηκε είναι 35 εξαιρετη υπάλληλος, πιο σταθερή από τη Στεφανίδου, που ικανοποιεί και αυτή την προτίμηση του Σχεδίου υπηρεσίας."

40 Στη συνέχεια η Επιτροπή ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων. Εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το φάκελο πλήρωσης της θέσης, τους προσωπικούς φακέλους και τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων και έλαβε, επίσης, υπόψη τα

πορίσματα της Τμηματικής και τη σύσταση του Διευθυντή.

Η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολό τους και παράθεσε πίνακες με τις βαθμολογίες τους των πέντε τελευταίων χρόνων. 5

Η Επιτροπή έλαβε, επίσης, υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων, καθώς και την αρχαιότητά τους.

Το πρακτικό της συνεδρίασης της Επιτροπής συνεχίζει ως εξής. 10

"Η Επιτροπή, με πλειοψηφία τριών (Πρόεδρος, κ.κ. Χ"Προδρόμου και Χριστοδουλίδης) έναντι δύο (κ.κ. Ξενόπουλος, Παπαξενοφώντος), δεν υιοθέτησε τη σύσταση του Διευθυντή και αντί της Ελένης Κέντα επέλεξε τη Μερόπη Χαμάλη, για το λόγο ότι η προτίμηση τότε μόνο δύναται να λειτουργήσει όταν οι υποψήφιοι είναι περίπου ισοδύναμοι με βάση τα τρία κριτήρια στο σύνολό τους. 15 20

Η σύσταση του Διευθυντή της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού σ' ό,τι αφορά υπαλλήλους που ανήκουν στους εναλλάξιμους κλάδους, παρ'όλο που αποτελεί ουσιαστικό στοιχείο αξιολόγησης, δεν είναι ωστόσο δυνατό να έχει την ίδια βαρύτητα όπως των Προϊσταμένων σε σχέση με άλλες θέσεις που ανήκουν οργανικά σε Υπουργεία ή Τμήματα ή Υπηρεσίες. Τα μέλη του εναλλάξιμου προσωπικού υπηρετούν σε διαφορετικά Υπουργεία/Τμήματα/Υπηρεσίες και επομένως ο Διευθυντής της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού αντλεί πληροφορίες και στοιχεία αναφορικά με την επίδοσή τους κυρίως από τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις που ετοιμάζονται από τους προϊστάμενους των υπαλλήλων εκεί όπου υπηρετούν. Γι' αυτό, στις σχετικές Κανονιστικές Διατάξεις υπάρχει πρόνοια όπως αντίγραφα των Εμπιστευτικών αυτών Εκθέσεων κατ' εξαίρεση διαβιβάζονται και στο Διευθυντή της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού. 25 30 35 40

Στην προκειμένη περίπτωση, παρ' όλο που οι

Εμπιστευτικές Εκθέσεις και των δυο αυτών υποψήφιων, Χαμάλη και Κέντα, είναι "Εξαιρέτες" από τότε που έχουν και οι δυο ετήσιες αξιολογήσεις, δηλαδή από το 1985, ωστόσο υπάρχει υπεροχή στις επί μέρους βαθμολογίες υπέρ της Χαμάλη, η οποία στα δυο τελευταία χρόνια ήταν καθ' όλα "Εξαιρετη" και στα προηγούμενα βαθμολογήθηκε με 11-1-0. Όσον αφορά τα προσόντα, η Κέντα όντως έχει υψηλότερες ταχύτητες στη Στενογραφία, 110 λ.κ.λ. στην Αγγλική έναντι 90 της Χαμάλη και 100 λ.κ.λ. στην Ελληνική έναντι 90 της Χαμάλη, όμως στη δακτυλογραφία η Χαμάλη έχει υψηλότερες ταχύτητες τόσο στην Αγγλική όσο και στην Ελληνική. Η Επιτροπή δεν παράλειψε να λάβει υπόψη όλα τα προσόντα που διαθέτει η καθεμιά από αυτές. Όσον αφορά την αρχαιότητα, η Χαμάλη υπερέχει της Κέντα κατά 5 1/2 περίπου χρόνια στη σημερινή τους θέση.

Με βάση τα τρία κριτήρια στο σύνολό τους η πλειοψηφία έκρινε ότι δεν υπάρχει ισοδυναμία, με αποτέλεσμα να μην είναι επιτρεπτή η παροχή προτίμησης στην υποψήφια που καλύπτεται από τις σχετικές Σημειώσεις του Σχεδίου Υπηρεσίας. Η κρίση της πλειοψηφίας είναι ότι στο σύνολο υπερέχει η Χαμάλη, την οποία και επιλέγει για προαγωγή.

Οι κ.κ. Ξενοπούλος και Παπαξενοφώντος διαφώνησαν με την πλειοψηφία και υιοθέτησαν τη σύσταση του Διευθυντή, τονίζοντας ότι η σύσταση πρέπει να ληφθεί δεόντως υπόψη, και επομένως, με βάση το σύνολο της αξιολόγησης, πρέπει να δοθεί προτίμηση στην Κέντα, λόγω και των υψηλότερων προσόντων που αυτή διαθέτει.

Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία, έκρινε κατά πλειοψηφία, όπως αναφέρεται πιο πάνω, με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) ότι η Μερόπη ΧΑΜΑΛΗ υπερέχει των άλλων υποψήφιων και αποφάσισε να την προαγάγει σαν την πιο κατάλληλη στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Ανώτερης Στενογράφου, Γενικό Γραμματειακό Προσωπικό, Γενικές Κατηγορίες Προσωπικού, από

15.7.90."

Είναι βασική εισήγηση του δικηγόρου της αιτήτριας πως η Επιτροπή ερμήνευσε λανθασμένα το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης για το λόγο ότι, εφόσον υπήρχε υποψήφια η οποία εκαλύπτετο από την "προτίμηση" της Σημείωσης (4) του Σχεδίου Υπηρεσίας, η Επιτροπή δεσμεύετο να την προαγάγει και δεν εδικαιούτο να προαγάγει οποιαδήποτε άλλη υποψήφια, η οποία δεν εκαλύπτετο από την "προτίμηση", με την αιτιολογία ότι υπερείχε σε αρχαιότητα.

Περαιτέρω, προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι η Επιτροπή λανθασμένα παραγνώρισε τις καθόλα νόμιμες συστάσεις του Διευθυντή υπέρ της αιτήτριας, οι δε λόγοι που δόθηκαν για την παραγνώριση τους ήταν αβάσιμοι, γιατί στηρίχθηκαν σε πλάνη όσον αφορά την ερμηνεία του Σχεδίου Υπηρεσίας και πλάνη αναφορικά με την αξία της αιτήτριας.

Το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης, σε όση έκταση συσχετίζεται με τα εγειρόμενα επίδικα ζητήματα, προνοεί τα ακόλουθα:

"Απαιτούμενα προσόντα:

(1) Τετραετής τουλάχιστον υπηρεσία στη θέση Στενογράφου, 1ης Τάξης.

(2) Πολύ καλή γνώση της Ελληνικής και της Αγγλικής γλώσσας.

(3) Επιτυχία σε εξετάσεις που διεξάγονται ή αναγνωρίζονται από το Υπουργείο Παιδείας στην:

(α) Ελληνική Στενογραφία με ταχύτητα 110 τουλάχιστο λ.κ.λ. και Αγγλική Στενογραφία με ταχύτητα 100 τουλάχιστο λ.κ.λ.

ή

(β) Αγγλική Στενογραφία με ταχύτητα 110

τουλάχιστο λ.κ.λ. και Ελληνική Στενογραφία με ταχύτητα 100 τουλάχιστο λ.κ.λ.

- και -

5

(γ) Ελληνική και Αγγλική Δακτυλογραφία με ταχύτητα 50 τουλάχιστο λ.κ.λ.

10

(4) Ακεραιότητα χαρακτήρα, εχεμύθεια, διοικητική και οργανωτική ικανότητα, υπευθυνότητα, πρωτοβουλία και ευθικρισία.

Σημειώσεις:

15

1.

2.

20

3. Στενογράφοι, 1ης και 2ης Τάξης, που κατείχαν τη θέση τους στις 18.11.1982, μπορούν να προαχθούν στη θέση ανώτερης Στενογράφου, έστω και αν δεν κατέχουν τα προσόντα που αναφέρονται στην παρ. (3) των απαιτούμενων προσόντων, νοουμένου ότι θα έχουν 12ετή συνολική υπηρεσία στη θέση Στενογράφου, 1ης και 2ης Τάξης, και θα έχουν ενταχθεί στην Κλ. Α7.

25

30

4. Προτίμηση θα δίδεται στις υπαλλήλους που ικανοποιούν την Παράγραφο (3) των απαιτούμενων προσόντων ή τις Σημειώσεις 1 και 2, σε σύγκριση με τις υπαλλήλους που ικανοποιούν τη Σημείωση 3.

(Εγκρίθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο - Απόφαση με Αρ. 30.795 και ημερ. 13.10.1988)"

35

Η Επιτροπή, όπως φαίνεται και από το πρακτικό της επίδικης απόφασης, ανέλυσε λεπτομερειακά τους λόγους της απόκλισής της από τις συστάσεις του Διευθυντή και παράθεσε ολόκληρο το σκεπτικό που οδήγησε την πλειοψηφία των μελών στη μη υιοθέτησή της, 40 ικανοποιώντας έτσι τις νομολογιακές αρχές επί του θέματος. (Βλ. *Georghios Haris v. R.*, Α.Ε. Αρ. 699, ημερ. 27.1.89, *Δημοκρατία ν. Πέτρος Μιχαήλ*, Α.Ε. Αρ. 745,

ημερ. 12.4.89, *Μάριος Μουρτζής ν. Δημοκρατίας*, Υπ. Αρ. 955/88, ημερ. 4.7.89, *Έλενα Σταύρου ν. Δημοκρατίας*, Υπ. Αρ. 104/87, ημερ. 22.5.89).

Επιπρόσθετα, παράθεσε με σαφήνεια και ακρίβεια τη 5
μεθοδολογία, ερμηνείας της Σημείωσης (4) του Σχεδίου
Υπηρεσίας, που αφορούσε την "προτίμηση".

Έχει επανειλημμένα νομολογηθεί πως, παρά το 10
νομοθετικό χαρακτήρα και υπόσταση των σχεδίων
υπηρεσίας, η ερμηνεία, καθώς και η εφαρμογή τους,
ανάγονται στη διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος
οργάνου. Κι' αυτό γιατί, όπως έχει αποφασιστεί, η
ερμηνεία και εφαρμογή τους είναι συνυφασμένη με τη
λειτουργία και τις ανάγκες της υπηρεσίας, στοιχεία που 15
καθιστούν τα σχέδια υπηρεσίας αναπόσπαστο μέρος της
διοικητικής λειτουργίας. Έχει επίσης νομολογηθεί πως, το
Δικαστήριο δεν ερμηνεύει τα Σχέδια Υπηρεσίας, δεν
επεμβαίνει στην ερμηνεία που δόθηκε από το αρμόδιο 20
διοικητικό όργανο, ούτε και δίνει σ' αυτά διαφορετική
ερμηνεία από εκείνη του αρμόδιου οργάνου, έστω και αν
το Δικαστήριο έχει διαφορετική γνώμη. Εκείνο το οποίο το
Δικαστήριο τούτο ελέγχει είναι η υπέρβαση των ακραίων
ορίων της ερμηνευτικής ευχέρειας της Επιτροπής και το 25
κατά πόσον η ερμηνεία που δόθηκε ήταν εύλογα επιτρεπτή.
(Βλ. *Der Parthogh v. C.B.C.* (1984) 3 C.L.R. 635, *Chris-
toudias v. R.* (1985) 3 C.L.R. 513, *Frangoullides v. P.S.C.*
(1985) 3 C.L.R. 1680, *Πλαστήρας Χριστοφίδης κ.α. ν.
Δημοκρατίας*, Υπ. Αρ. 446/86, 611/86, ημερ. 31.5.89, *Ελένη
Παρούτη ν. Δημοκρατίας* Υπ. Αρ. 165/88, ημερ. 16.9.89 30
και *Ιωάννης Κωνσταντινίδης ν. Ε.Δ.Υ.*, Υπ. Αρ. 81/89,
ημερ. 14.2.90).

Υπό τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης, κρίνω 35
πως η ερμηνεία που έδωσε η Επιτροπή στη Σημείωση (4)
του Σχεδίου Υπηρεσίας ήταν εύλογα επιτρεπτή και ο
σχετικός ισχυρισμός της αιτήτριας απορρίπτεται.

Η Επιτροπή δεν παρέλειψε να προβεί σε αναλυτική 40
σύγκριση αιτήτριας και ενδιαφερόμενου μέρους,
συνυπολογίζοντας και συσταθμίζοντας και τα τρία
θεσμοθετημένα κριτήρια, αξία-προσόντα-αρχαιότητα.

Η αιτήτρια πρόβαλε τον ισχυρισμό πως η Επιτροπή απέδωσε αδικαιολόγητη βαρύτητα στην αρχαιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους και αγνόησε τα υπέρτερα προσόντα, τη μεγαλύτερη αξία και την υπέρ αυτής σύσταση του Διευθυντή.

Σύμφωνα με τη νομολογία, τα τρία θεσμικά κριτήρια, αξία, προσόντα και αρχαιότητα, πρέπει να αξιολογούνται όλα μαζί και να δίδεται σ' οποιοδήποτε από αυτά τέτοια σημασία, όπως θα έκρινε ορθό το διορίζον όργανο, νοουμένου ότι ασκεί στα σωστά πλαίσια τη διακριτική του ευχέρεια. Μπορεί, δηλαδή, το διοικητικό όργανο, στη σφαίρα άσκησης της διακριτικής του εξουσίας, αφού συσταθμίσει και τα τρία κριτήρια, να δώσει μεγαλύτερη σημασία σε ένα κριτήριο, παρά σε άλλο. (Βλ. *Georghiou v. R.* (1976) 3 C.L.R. 74, *Ierides v. R.* (1980) 3 C.L.R. 437, *R. V. Zachariades* (1980) 3 C.L.R. 852, *R. V. Roussos* (1987) 3 C.L.R. 1217 και *Ανδρέας Στυλιανού v. Ε.Δ.Υ.*, Υπ. Αρ. 915/88, ημερ. 15.9.89 και *Const. Ioannides & Others v. Republic* Υπ. Αρ. 501/86, ημερ. 28.2.89). Η πρόνοια του Νόμου δεν αποδίδει σ' οποιοδήποτε από τα προαναφερθέντα κριτήρια μεγαλύτερη σπουδαιότητα, έναντι των υπολοίπων. Αντίθετη θέση θα ισοδυναμούσε με τροποποίηση του άρθρου 44(2) του Ν. 33/67, όχι με νόμο, αλλά με δικαστική απόφαση (*R. v. Zachariades* και *R. v. Roussos*, ανωτέρω). Η θέση βέβαια αυτή δεν είναι αντίθετη με την άποψη ότι η αξία πρέπει να έχει τη μεγαλύτερη βαρύτητα (βλ. *Menelaou v. R.* (1969) 3 C.L.R. 36 και *R. v. Haris* (1985) 3 C.L.R. 106).

Το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν κατά 51/2 χρόνια αρχαιότερο της αιτήτριας, είχε καθόλη τη διάρκεια των ετών 1984-1989 βαθμολογηθεί σαν "Εξάιρετη" και πληρούσε τα απαιτούμενα προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας.

Στην απόφαση *Andreas Georghiou & Others v. E.S.C.* (1985) 3 C.L.R. 2105, 2107, αποφασίστηκε πως αρχαιότητα 4 ετών και 3 μηνών, των άλλων κριτηρίων περίπου ίσων, αποτελούσε έκδηλη υπεροχή.

Επίσης έχει νομολογηθεί πως το διορίζον όργανο θα πρέπει να δίνει επαρκείς λόγους για τυχόν παραγνώριση

ουσιαστικής αρχαιότητας ενός υποψηφίου έναντι άλλου (Βλ. *Costas Partellides v. P.S.C.* (1969) 3 C.L.R. 480, 481, *Kyros Demosthenous v. E.S.C.* (1973) 3 C.L.R. 354, 363 και *Parpas & Others v. R.* (1986) 3 C.L.R. 2297).

5

Η σύγκριση της βαθμολόγησης στις εμπιστευτικές εκθέσεις αιτήτριας και ενδιαφερόμενου μέρους, δικαιολογεί το εύρημα της Επιτροπής ότι υπήρχε υπεροχή στις επί μέρους παραγράφους υπέρ της ενδιαφερόμενης. Περαιτέρω, η μεγάλη αρχαιότητά της, συναξιολογούμενη με τα υπόλοιπα κριτήρια, μπορούσε να ληφθεί σοβαρά υπόψη υπέρ της. Εν πάσει περιπτώσει, το πρακτικό της επίδικης απόφασης δεικνύει πως, η Επιτροπή συστάθμισε και συνυπολόγισε όλα τα νόμιμα κριτήρια. (Βλ., σχετικά, *Παρασκευή Ζένιου Ευαγγέλη κ.α. ν. Ε.Δ.Υ.*, Α.Ε. Αρ. 790, ημερ. 27.2.90).

10

15

Το σκεπτικό και το αιτιολογικό της επίδικης απόφασης διατυπώθηκε με σαφήνεια. Το πραγματικό και νομικό υπόβαθρο της τελικής κρίσης της πλειοψηφίας των μελών δόθηκε αναλυτικά και με ακρίβεια, έτσι ώστε ο δικαστικός έλεγχος να καθίσταται ευχερής. Οι λόγοι απόκλισης από τις συστάσεις του Διευθυντή και η μέθοδος ερμηνείας του Σχεδίου Υπηρεσίας καταγράφηκαν.

20

25

Είναι γνωστή αρχή πως όταν ένα διοικητικό όργανο, όπως η Επιτροπή, όταν επιλέγει ένα υποψήφιο σε σύγκριση με άλλους, δεν είναι αναγκαίο για να δικαιολογήσει την απόφασή της να αποδείξει πως ο επιλεγής υπερείχε έκδηλα των άλλων υποψηφίων.

30

Αντίθετα, το βάρος της έκδηλης υπεροχής βρίσκεται στους ώμους του αιτητή, ο οποίος πρέπει να αποδείξει το στοιχείο τούτο, ώστε να θεωρηθεί πως το διοικητικό όργανο υπερέβη τα ακραία όρια της διακριτικής του εξουσίας και να προκαλέσει την επέμβαση του Δικαστηρίου. (Βλ., *Papadopoulos v. R.* (1982) 3 C.L.R. 1070, 1075, *HadjiSavva v. R.* (1982) 3 C.L.R. 76,78, *Rolis Lewis v. Δημοκρατίας*, Α.Ε. Αρ. 522, ημερ. 30.5.89).

35

40

Έχω εξετάσει με προσοχή τους ισχυρισμούς της αιτήτριας σε συνάρτηση με όλα τα ενώπιόν μου στοιχεία, και έχω καταλήξει πως, η Επιτροπή λαμβάνοντας την

επίδικη απόφαση, δεν υπερέβη τα ακραία όρια της διακριτικής της εξουσίας. Η αιτήτρια δεν απέδειξε έκδηλη υπεροχή.

- 5 Η προσφυγή απορρίπτεται. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.